

Sinteză din jurisprudența folosirii în spațiul public a simbolurilor maghiare

Notă: În vederea identificării acestor hotărâri judecătorești, am folosit portalul de jurisprudență sintact.ro. Acest portal folosește un sistem automat de anonimizare a identității părților și a numerelor dosarelor, inclusiv în ceea ce privește persoanele juridice. Acolo unde a fost posibilă stabilirea identității părților, acestea au fost menționate în mod explicit. În celelalte cazuri, identitatea acestora a rămas anonimă.

Adrian Szelmenczi

Decizie nr. 656/ 2013 Curtea de Apel Brașov

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovasna]

Reclamat: P[rimăriei] M[oacșa]

Obiect: Anularea sentinței civile nr. 3047/ 2012 pronunțată de Tribunalul C[ovasna], având ca obiect îndepărtarea inscripției „községháza” de pe sediul Primăriei.

Susținerile părților

La data de 05.06.2012, prin adresa nr. 7583/2012, reclamantul a solicitat Primarului comunei Moacșa înlăturarea inscripției „Községháza” de pe sediul Primăriei comunei deoarece aceasta contravine prevederilor legii nr. 215/ 2001 privind administrația publică locală și Hotărârii de guvern nr. 1206/ 2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

Reclamatul a depus la dosarul cauzei traduceri, din două dicționare român-maghiar din care rezultă faptul că „primărie” se traduce în lb. maghiară „község-háza, városháza, polgármesteri hivatal, községi elöljáróság” și o traducere din dicționarul maghiar-român: „községháza-primărie, sfat popular”.

La dosar a fost depusă și o fotografie din care rezultă că pe sediul clădirii în care funcționează Primăria sunt două plăcuțe, de aceeași dimensiune și culoare, pe una dintre ele fiind înscris textul „ROMÂNIA PRIMĂRIA [COMUNEI MOACȘA]” iar pe cea de-a

doua tăbliță, amplasată sub prima este textul „ROMÂNIA POLGÁRMESTERI HIVATAL MAKSA KÖZSÉG”

De asemenea, pe fațada clădirii și pe toată lungimea acesteia, în partea superioară, este amplasată inscripția realizată din elemente de zidărie: „PRIMĂRIA KÖZSEGHÁZA MOACȘA MAKSA”

Reclamatul arată că inscripționarea pe fațada unei clădiri oficiale, alături de tăblițele la care face referire art. 12 din HG 1206/2001 și a altor cuvinte în limba română și maghiară, acestea din urmă sinonime sau expresii arhaice ale cuvântului „primărie”, nu este interzisă de vreun act normativ, ci chiar permisă de prevederile Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare.

Reclamanta, la rândul ei, a depus un înscris cuprinzând traducerea efectuată de către un traducător autorizat a cuvintelor „primar”, „primărie” din care rezultă că în limba maghiară acestea au corespondent în „polgármester” respectiv „polgármesteri hivatal”.

Conform reclamantei, în sistemul administrativ din România nu există o autoritate publică ce corespunde denumirii „Községháza” - „Casa Comunei”. Totuși „casa comunei” se traduce în limba maghiară ca „falusi ház” și, în plus, „községháza” este sinonim pentru „primărie” sau „sfat popular”, nicidecum „casa comunei”. De asemenea, „községháza” era utilizată în perioada comunistă, desemnând traducerea noțiunii de primărie, în sens de sfat popular, ca organ de conducere în cadrul sistemului administrativ socialist.

De asemenea, reclamanta arată că modalitatea în care această inscripție este amplasată pe sediul Primăriei comunei Moacșa, încalcă prevederile art.13 din Constituția României care statuează că „limba oficială este limba română.

Argumentele instanței

Dispozițiile legale reglementează în mod amănunțit condițiile în care trebuie făcute inscripțiile bilingve. Potrivit art.76 alin.4 din Legea 215/2001 „autoritățile administrației publice locale vor asigura inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile prevăzute la alin. (2)”, iar conform art. 12 din HG 1206/2001 „inscripționarea în limba maternă a denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea consiliilor locale sau județene se face printr-o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori cu cea inscripționată în limba română. Tăblița se va amplasa sub tăblița care conține denumirea oficială în limba română.”

Prin urmare, instanța apreciază că indiferent de traducerea exactă a textului în discuție, față de natura și poziționarea acesteia, o astfel de inscripție nu este permisă.

Decizia instanței

Admite recursul declarat de Prefectura județului Covasna și obligă Primăria Comunei Moacșa să îndepărteze inscripția „Községháza”.

Sentința civilă nr. 2425/ 2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovasna]

Reclamat: P[rimăria] C[omunei] S_

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria.

Susținerile părților

Reclamantul arată că este încălcat articolul 12 din Hotărârea de guvern 1206/ 2001 care stabilește cadrul legal în care trebuie să se încadreze orice inscripție amplasată pe sediul unei autorități a administrației publice locale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii Primăriei S..., ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc. Pe de altă parte, din punctul de vedere al formei, este încălcată Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, care stabilește că utilizarea limbilor minoritare nu se poate face în detrimentul limbii oficiale. În cazul de față, limba oficială este lezată prin poziționarea caracterelor inscripției deasupra intrării principale, poziționare ce are caracter dominant în raport cu plăcițele cuprinzând denumirea oficială a instituțiilor.

Totodată, arată reclamanta, denumirile instituției primarului se traduc în limba maghiară după cum urmează: Primar – Polgármester, Primărie - Polgarmesteri Hivatal, iar Consiliul local - Helyi Tanács. Termenul „községháza” este o construcție lingvistică formată din cuvintele „község” și „háza”, care se traduce în limba română prin „casa comunei”. Or, o asemenea autoritate nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind proprie administrației publice din Ungaria.

Astfel, o asemenea conduită este „anticonstituțională și aducând atingere ordinii de drept, întrucât utilizarea nelegală și abuzivă a acesteia este de natură a crea în rândul populației minoritare confuzie, în ceea ce privește autoritățile administrației publice locale organizate pe teritoriul României, aceasta urmând a considera că se adresează unei autorități care în fapt și în drept nu există, fiind rezultatul unor acțiuni iresponsabile ale autorităților locale în cauză”.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitatea de inscripționare a denumirii autorităților publice este expres reglementată de legiuitor și există dispoziții legale exprese care arată în ce mod se redactează și se amplasează inscripțiile bilingve din localitățile în care trăiesc persoane aparținând minorităților naționale.

Astfel, se arată că, potrivit articolului 76, alineatul 4 din Legea nr. 215/ 2001, inscripționarea denumirii instituțiilor publice se va face printr-o plăciță similară ca

dimensiune, caracter și mărime a literelor cu cea inscripționată în limba română. Tăblița în limba minoritară se va amplasa sub cea în limba română.

Instanța arată că limba oficială de stat este limba română și că aceasta este limba care se folosește în raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale. Astfel, toate inscripțiile se afișează în primul rând în limba română.

În această spetă, instanța apreciază că inscripția în limba maghiară a cărei îndepărtare se solicită este adăugată în plus tăblițelor care respectă legislația românească și se încalcă unul dintre principiile de bază ale Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, care arată că utilizarea limbilor minoritare nu se poate face în detrimentul celor oficiale. Instanța a constatat de asemenea că inscripția „községháza” a fost amplasată fără o traducere în limba română.

Decizia instanței

Admite acțiunea Prefectului Județului Covasna și obligă pârâta să îndepărteze inscripția „községháza”.

Sentința civilă nr. 2442/ 2013 Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectul] Județului C[ovasna]

Reclamat: Primăria C[omunei] M

Obiect: Îndepărtarea inscripției községháza de pe sediul primăriei

Argumentele părților

Reclamantul arată că inscripția respectivă se traduce prin „casa comunei”, iar amplasarea ei pe sediul unei autorități a administrației publice este nelegală. Această inscripție nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii primăriei sau a consiliului local, ci reprezintă traducerea unei instituții care nu există în sistemul administrativ românesc.

Inscripția este ilegală și sub aspectul formei, deoarece sub aceasta nu este amplasată și denumirea în limba română și este realizată cu caractere de dimensiuni mai mari decât inscripția care redă denumirea în limba oficială de stat.

Reclamatul arată că inscripția nu contravine nici unei norme legale, iar pe fațada primăriei sunt amplasate plăcuțele bilingve în conformitate cu prevederile legale în vigoare. De asemenea, se invocă Decizia Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, în dosarul 160/ 2010, arată că această inscripție ține de identitate culturală a minorității maghiare din România.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a clădirilor instituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată. De asemenea, sub aspectul formei, această inscripție încalcă Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, întrucât lezează limba oficială de stat.

De asemenea, instanța a arătat că nu sunt aplicabile nici dispozițiile Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, întrucât această inscripție nu are caracter privat. În opinia instanței, nu are nicio relevanță faptul că inscripția „Kozseghaza” reprezintă o denumire din evul mediu a sediului unei instituții de administrare, iar conservarea identității minorității maghiare din România nu poate fi realizată prin realizarea unei „inscripții pe sediul Primăriei cu o denumire din evul mediu”.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Prefectura Județului Covasna și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 2672/2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovasna]

Reclamați: P[reședintele] C[onsiliului] Județean C[ovasna] și C[onsiliul] Județean C[ovasna]

Obiect: Îndepărtarea inscripției „MEGYHÁZA” de pe sediul Consiliului Județean Covasna

Susținerile părților

Reclamantul arată că această inscripție este nelegală, deoarece reprezintă o traducere incorectă a denumirii instituției, traducere exactă a denumirii maghiare fiind „Casa județului”. Or, o asemenea instituție nu există în sistemul administrativ românesc. De asemenea, modalitățile în care se realizează inscripționarea clădirilor administrației publice locale sunt doar cele care sunt prevăzute în mod expres de legislația românească.

Sub aspectul formei, inscripția este amplasată deasupra denumirii în limba oficială și este realizată cu caractere de dimensiuni mai mari decât inscripția care redă limba oficială a statului.

Reclamanta mai arată că denumirile în limba română ale instituțiilor publice în cauză să traduc ca după cum urmează: Primar – Polgármester, Primărie - Polgármesteri Hivatal și respectiv Consiliul local - Helyi Tanács. Astfel, „MEGYEHÁZA” este proprie

administrației publice din Ungaria, fiind preluată „în mod artificial și expusă în mod nelegal” de către unele autorități locale din Județul Covasna, pe sediul acestora.

Reclamata a arătat că sintagma „Megyeháza” nu desemnează o autoritate publică, ci reprezintă denumirea în limba maghiară a clădirii publice unde este amplasat sediul autorităților locale. Asemenea denumiri analoage există și în alte limbi europene: ca germana – ”Rathaus”, franceza – ”Hotel de ville, engleza ”Town hall” etc. De asemenea, reclamatul arată că nici în Ungaria noțiunile Megyeháza, Varosháza sau Községháza nu reprezintă autorități publice per se.

Argumentele instanței

Instanța arată că legislația românească prevede cu exactitate ce fel de inscripții se pot afișa pe fațada unei autorități a administrației publice. Astfel, în condițiile în care respectiva clădire reprezintă sediul unei autorități a statului român, iar aceasta se află în proprietatea publică a acestuia, pe fațada acesteia nu pot fi amplasate orice fel de inscripții, putând fi amplasate exclusiv tăblițe inscripții reglementate ca atare în legislația românească.

De asemenea, instanța arată că informația afișată pe clădire cu textul „Casa județului – Megyeháza” nu deservește interesului public, iar această informație nu este corectă raportat la autoritatea care funcționează în clădire.

Decizia instanței

Admite acțiunea Prefecturii Județului Covasna și obligă pârâtele să îndepărteze inscripțiile „Casa județului/ Megyeháza.”

Sentința nr. 2703/2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectul] Județul C[ovasna]

Reclamat: P[rimăria] C[omunei] G.

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerea părților

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii

instituției publice, ci se traduce în limba română ca și „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

Pârâta a arătat că inscripția este amplasată pe sediul Primăriei de la începutul sec. XX și în acest moment are o valoare simbolică, traducerea acesteia în limba română nu reprezintă denumirea vreunei instituții publice.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a clădirilor instituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată. De asemenea, sub aspectul formei, această inscripție încalcă Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, întrucât lezează limba oficială de stat.

De asemenea, instanța a arătat că nu sunt aplicabile nici dispozițiile Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, întrucât această inscripție nu are caracter privat. În opinia instanței, nu are nicio relevanță faptul că inscripția „Kozseghaza” reprezintă o denumire din evul mediu a sediului unei instituții de administrare, iar conservarea identității minorității maghiare din România nu poate fi realizată prin realizarea unei „inscripții pe sediul Primăriei cu o denumire din evul mediu”.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Prefectura Județului Covasna și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 2839/2013 Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovasna]

Reclamat: Primăria Comunei C__

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a clădirilor instituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată. De asemenea, sub aspectul formei, această inscripție încalcă Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, întrucât lezează limba oficială de stat.

De asemenea, traducerea acestei construcții lingvistice nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român și este amplasată pe fațada principală deasupra celorlalte inscripții oficiale.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Prefectura Județului Covasna și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 2890/ 2013 Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovansa]

Reclamat: P[rimăria] Comunei M[alnaș]

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Argumentele reclamantului

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca și „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a clădirilor instituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată. De asemenea, sub aspectul formei, această inscripție încalcă Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, întrucât lezează limba oficială de stat.

De asemenea, traducerea acestei construcții lingvistice nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român și este amplasată pe fațada principală deasupra celorlalte inscripții oficiale.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Prefectura Județului Covasna și obligă reclamatul să îndeparteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 825/2015 din 29-oct-2015, Tribunalul Covasna

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei Z_

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca și „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

Pârâții nu au depus întâmpinare și nu s-au prezentat la judecarea cauzei.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a clădirilor instituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale

este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată.

De asemenea, instanța a reținut că OG 53/ 2002 privind stabilirea Statutului-cadru al unităților administrativ-teritoriale din România nu conferă primarilor dreptul de a păstra pe sediul Primăriei alte inscripții decât cele prevăzute de legislația românească. Astfel, o asemenea inscripție nu este permisă.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 1037/2015, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei S_ și Consiliul Local al Comunei S_

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca și „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

De asemenea, reclamanta a invocat și practică judiciară în materie, respectiv mai multe sentințe în spețe similare emise de instanțe românești.

Pârâții au arătat că pe sediul primăriei este inscripționată denumirea autorității publice în limba română și în limba maghiară, conform prevederilor legale, pe o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori. Aceste inscripționări atestă denumirea oficială a autorității publice locale. Însă, în afara inscripției oficiale există inscripția cu denumirea imobilului și anume „Községháza”, acesta nefiind în sine un text oficial.

Argumentele instanței

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a cladirilor insituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. Însă, inscripția „községháza” este ilegală deoarece aceasta nu reprezintă o traducere corectă a denumirii instituției pe al cărei sediu este amplasată.

De asemenea, se invocă articolul 7, punctul 2 din Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, care vizează adoptarea de măsuri speciale în favoarea acestor limbi, însă constată că inscripția *községháza* poziționată dominator, în contextul în care pe clădirea respectivă există deja o plăcuță în limba minorității maghiare cu denumirea instituției, nu poate fi considerată în niciun caz că este destinată să promoveze egalitatea.

Sub aspectul formei, Curtea a constatat că inscripția, nefiind amplasată sub denumirea oficială în limba română, ci este amplasată exclusiv în limba maghiară, acest fapt reprezintă o încălcare a articolului 13 din Constituția României, care statuează că limba oficială este limba română.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_ p_ D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentiința nr. 17/2016, Tribunalul Covasna

Reclamant: P[refectura] Județului C[ovasna]

Reclamat: P[rimăria] C[omunei] B[rateș]

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Reclamantul a arătat că amplasarea acestei inscripții pe sediul administrației publice locale contravine prevederilor art. 12 din HG 1206/2001 și art. 76 alin. 4 din Legea 215/2001 ce stabilesc expres ce fel de inscripții se pot amplasa pe sediul unei autorități a administrației publice locale, fiind interzisă orice altă inscripționare care nu corespunde acestor prevederi legale.

Inscripția községháza nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc.

Pârâtul a arătat că incripția este amplasată pe sediul primăriei încă de la începutul

secolului XX, că aceasta are o valoare simbolică și că nu reprezintă denumirea vreunei instituții publice.

Motivația instanței

Instanța a constatat că exact pe latura vestică a acesteia, este realizată inscripția „KÖZSÉGHÁZA” care în traducere nu reprezintă denumirea unei autorități a administrației publice locale. De asemenea, aceasta a constatat că în partea inferioară a fațadei au fost amplasate două plăcuțe cu denumirea instituției care funcționează în respectiva clădire, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Cu privire la inscripția „KÖZSÉGHÁZA”, instanța constată că aceasta este amplasată ilegal, deoarece reprezintă o construcție lingvistică care în traducere nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Prefectura Județului Covasna și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 237/2016 din 17-feb-2016, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei C_ și Consiliul Local al Comunei C_

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Suștinerea părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca șj „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria.

Sub aspectul formei, inscripția este ilegală pentru că este amplasată în același plan cu inscripția în limba română și nu sub aceasta, încălcându-se astfel articolul 13 din Constituția României, care statuează că limba oficială este limba română.

Pârâții au arătat că Conform acestor dispoziții legale, pe clădirea unde funcționează

primăria și consiliul local și că au fost amplasate tăblițe care cuprind atât denumirile în limba română ale autorităților publice locale precum și traducerea acestora în limba maghiară denumirile în limba maghiară fiind inscripționate sub denumirile în limba română cu aceleași caractere, mărime a literelor și culori.

De asemenea, „községháza” nu reprezintă traducerea denumirii unei instituții publice, ci desemnează, în limba maghiară, clădirea în care își au sediul instituțiile administrației publice locale.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

De asemenea, curtea a stabilit că inscripția „Községháza” reprezintă o construcție lingvistică ce în traducere nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român și că nu corespunde cu denumirile de pe tăblițele oficiale.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 307/2016, Tribunalul Covasna

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Președintele Consiliului Județean Covasna și Consiliul Județean Covasna

Obiect: Eliminarea inscripției Megyeháza de pe clădirea în care funcționează primăria și consiliul local și înlocuirea acesteia cu traducerea corectă în limba maghiară a inscripției „Palat administrativ”

Argumentele curții

Instanța arată că modalitățile de inscripționare a cladirilor insituțiilor administrației publice locale din localități în care trăiesc și persoane aparținând minorităților naționale este reglementată prin legislația românească. De asemenea, amplasarea inscripției Palatul Administrativ/Megyeháza este nelegală, deoarece traducerea corectă în maghiară este Közigazgatási Központ. De asemenea, curtea a avut în vedere și faptul că, în conformitate

cu traducerea efectuată de un traducător autorizat de Ministerul Justiției, sintagma Palat Administrativ se traduce în maghiară cu Közigazgatási Palota.

Decizia curții

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să înlocuiască inscripția „Megyeháza” cu traducerea corectă în limba minorității a inscripției „Palatul administrativ”.

Sentința nr. 877/2016

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: P[rimăria] C[omunei] D[ănești] și C[onsiliul] L[ocal] al C[omunei] D[ănești]

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria. Astfel, această inscripție este expusă numai cu scopul inducerii în eroare a cetățenilor.

Sub aspectul formei, inscripția este ilegală pentru că este amplasată în același plan cu inscripția în limba română și nu sub aceasta, încălcându-se astfel articolul 13 din Constituția României, care statuează că limba oficială este limba română.

Pârâta a arătat că imobilul care face obiectul litigiului a fost proiect în anul 1912 având destinația de sediu al primăriei și al notarului (Községház es jegyzői lakás). În consecință, denumirea originală a clădirii este községház, aceasta fiind folosită în limba maghiară pentru a desemna sediul primăriei. Pârâta a arătat că unele dicționare („Dicționar drept, economie, afaceri, maghiar - român – englez” sau „Dicționar juridic român-maghiar”) atestă această traducere.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor

aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

Totodată, Curtea arată că articolul 10 punctul 2, lit. G din Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare nu poate constitui temei legal pentru inscripționarea în limba minoritară a denumirii unei instituții, deoarece aceasta stabilește adoptarea formelor tradiționale și corecte ale toponimiei, or denumirile instituțiilor publice nu fac obiectul acesteia.

De asemenea, în motivare se arată că pârâții au avut în vedere traduceri depășite în raport cu realitățile sociale, politice și administrative din anul sentinței.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 1053/2016, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei F_ și Consiliul Local al Comunei F_

Obiect: Eliminarea inscripției községháza de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria.

Sub aspectul formei, inscripția este ilegală pentru că este amplasată în același plan cu inscripția în limba română și nu sub aceasta, încălcându-se astfel articolul 13 din Constituția României, care statuează că limba oficială este limba română.

De asemenea, inscripția este una recentă, aplicată cu „prost gust”, fără vreo legătură cu unele elemente arhitecturale originale.

Pârâții nu au formulat întâmpinare.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

De asemenea, curtea a stabilit că inscripția „Községháza” reprezintă o construcție lingvistică ce în traducere nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român și că nu corespunde cu denumirile de pe plăcițele oficiale.

Totodată, Curtea arată că articolul 10 punctul 2, lit. G din Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare nu poate constitui temei legal pentru inscripționarea în limba minoritară a denumirii unei instituții, deoarece aceasta stabilește adoptarea formelor tradiționale și corecte ale toponimiei, or denumirile instituțiilor publice nu fac obiectul acesteia.

De asemenea, în motivare se arată că pârâții au avut în vedere traduceri depășite în raport cu realitățile sociale, politice și administrative din anul sentinței.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_ p_ D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „községháza” de pe sediul primăriei.

Decizie nr. 690/2016, Curtea de Apel Brașov

Pârâți: Președintele Consiliului Județean Covasna și Consiliul Județean Covasna
Reclamant: Asociația C_ p_ D_ în E_
Obiect: Recurs împotriva Sentinței Civile r. 307/ 2016 pronunțată de Tribunalul Covasna prin care s-a dispus eliminarea inscripției Megyeháza de pe clădirea în care funcționează primăria și consiliul local și înlocuirea acesteia cu traducerea corectă în limba maghiară a inscripției „Palat administrativ”.

Constatările curții

Prima instanță a reținut corect situația de fapt, respectiv că inscripția Megyeháza nu reprezintă traducerea corectă a inscripției din limba română „Palatul administrativ”. Din acest punct de vedere, sunt încălcate prevederile Legii nr. 500/ 2004 care statuează la articolul 1, alineatul 2 că „Orice text scris sau vorbit într-o limbă străină, indiferent de dimensiuni, având caracter de interes public, trebuie să fie însoțit de traducerea sau de

adaptarea în limba română”.

Decizia curții

Respinge recursul declarat de pârâți și menține decizia primei instanțe de a elimina inscripția Megyeháza de pe clădirea în care funcționează primăria și consiliul local și de a o înlocui cu traducerea corectă în limba maghiară a inscripției „Palat administrativ”.

Sentința nr. 288/2017, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei R_ și Consiliul Local al Comunei R_

Obiect: Eliminarea inscripției „Csikrákos községháza” de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria. Astfel, această inscripție este expusă „numai cu scopul inducerii în eroare a cetățenilor”.

Sub aspectul formei, inscripția este ilegală pentru că este amplasată exclusiv în limba maghiară, încălcându-se astfel articolul 13 din Constituția României, care statuează că limba oficială este limba română.

De asemenea, inscripția este discriminatorie față de cetățenii români care nu cunosc limba maghiară, cărora le este negat dreptul de a cunoaște ce e inscripționat pe sediul unei autorități publice de pe teritoriul statului român.

Pârâta arată că inscripționarea sediului instituției publice s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, arătând că au fost amplasate plăci similare ca formă, caractere și culori, atât în limba maghiară, cât și în limba română. Inscripția “Csikrákos Kozsegháza” este de fapt o scriere veche pe zidărie și care nu are legătură cu inscripționarea Primăriei.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

De asemenea, curtea a stabilit că inscripția „Községháza” reprezintă o construcție lingvistică ce în traducere nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român și că nu corespunde cu denumirile de pe plăcițele oficiale.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „CSIKRÁKOS KÖZSÉGHAZA” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 295/2017, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Orașului C_S_

Intervenient: G.D.

Obiect: Eliminarea inscripției „Városháza” de pe clădirea în care își are sediul primăria

Sușinerile părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripția „községháza” (sic!) nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria. Astfel, această inscripție este expusă „numai cu scopul inducerii în eroare a cetățenilor”.

Sub aspectul formei, amplasarea inscripției „községháza”(!) este amplasată deasupra inscripției în limba română, sugerând că limba maghiară ar avea statut de limbă oficială.

De asemenea, inscripția este una recentă, aplicată cu „prost gust”, fără vreo legătură

cu unele elemente arhitecturale originale.

Pârâtul a arătat că, în dicționare, este atestată traducerea községháza/ városháza pentru primărie. De asemenea, nici în Ungaria nu există o instituție publică cu denumirea városháza, iar acest termen nu este preluat în mod artificial, ci reprezintă un aspect al identității lingvistice maghiare.

Cu privire la formă, pârâtul a arătat că inscripțiile în limba română și maghiară sunt așezate pe același nivel, cea în limba română fiind prima. Astfel, limba oficială nu este lezată.

În plus, clădirea în cauză, figurează în lista monumentelor istorice, deci nu se poate interveni în privința modificării ansamblului urban al zonei, iar inscripția nu este nouă, ci datează din anii construcției clădirii. În fapt, la momentul construcției, înainte de primul război mondial, clădirea purta inscripția Városháza, traducerea în limba română fiind adăugată în vederea respectării legislației românești privind folosirea limbii române.

Intervenientul a arătat că, în calitate de locuitor al orașului, se simte lezat și ofensat de cererea privind îndepărtarea inscripției tradiționale de pe clădirea primăriei.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

În ceea ce privește forma, instanța constată că inscripția „Primăria”, respectiv „Városháza” este nelegal amplasată, deoarece este amplasată pe fațada principală a primăriei, deasupra celorlalte inscripții oficiale. De asemenea, aceasta reprezintă o construcție lingvistică care, în traducere, nu are o corespondență cu vreo instituție din dreptul administrativ român.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_ p_ D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „Városháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 214/2018, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_ p_ D_ în E_

Reclamat: Primăria Orașului Băile Tușnad

Obiect: Eliminarea inscripției „Városháza” și a inscripției „Townhall” de pe clădirea

în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripțiile „Városháza” și „Townhall” sunt amplasate ilegal pe fațada unei clădiri publice.

Inscripția „Városháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa orașului”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria. Astfel, această inscripție este expusă „numai cu scopul inducerii în eroare a cetățenilor”.

Sub aspectul formei, incipția nu respectă articolul 13 din Constituția României deoarece este amplasată la același nivel cu cea în limba oficială.

Pârâtul a arătat că, în dicționare, este atestată traducerea községháza/ városháza pentru primărie. Din acest punct de vedere, denumirea „városháza” corespunde în totalitate termenului de „primărie”, care este o entitate care este parte a sistemului administrativ românesc.

Argumentele curții

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

De asemenea, se constată că instalarea celor două inscripții este nelegală și sub aspectul formei, deoarece acestea nu sunt amplasate sub denumirea oficială în limba română, fiind astfel încălcate prevederile articolului 13 din Constituția României.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_ p_ D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „Városháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 1656/2018, Tribunalul Harghita

Reclamant: Asociația C_p_D_ în E_

Reclamat: Primăria Comunei S_

Obiect: Eliminarea inscripției „Községháza” de pe clădirea în care își are sediul primăria

Susținerile părților

Reclamantul a arătat că România are una dintre cele mai avansate legislații din Europa în ceea ce privește protecția minorităților naționale și că acestea beneficiază de protecție și discriminare pozitivă, fapt care e acceptat cu bună credință de societatea românească. În aceste condiții, subiecții acestor drepturi trebuie să aplice cu bună credință legislația românească și să nu transforme „uzul în abuz”.

Inscripția „községháza” nu reprezintă traducerea în limba maghiară a denumirii instituției publice, ci se traduce în limba română ca „casa comunei”, instituție care nu există în sistemul administrativ românesc, aceasta fiind o instituție proprie administrației din Ungaria. Astfel, această inscripție este expusă „numai cu scopul inducerii în eroare a cetățenilor”.

Sub aspectul formei, inscripția este nelegală deoarece este amplasată exclusiv în limba maghiară.

Argumentele instanței

Curtea a stabilit că nu se pot amplasa în mod legal alte inscripții decât cele oficiale pe clădirile publice în care funcționează autorități publice locale. Aceste inscripții sunt stabilite prin Legea 215/ 2001 a administrației publice locale și prin normele de aplicare ale acesteia, respectiv prin HG nr. 1206/2001 a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.

De asemenea, se constată că instalarea celor două inscripții este nelegală și sub aspectul formei, deoarece acestea nu sunt amplasate sub denumirea oficială în limba română, fiind astfel încălcate prevederile articolului 13 din Constituția României.

Decizia instanței

Admite acțiunea formulată de Asociația C_p_D_ în E_ și obligă reclamatul să îndepărteze inscripția „Városháza” de pe sediul primăriei.

Sentința nr. 2408/2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: Prefectura Județului Covasna

Reclamat: Primăria Comunei Chichiș

Obiect: Îndepărtarea steagului-albastru auriu, cunoscut și sub denumirea „steag al Ținutului Secuiesc” de pe sediul primăriei

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că, în conformitate cu legea 75/ 1994 și a HG 1157/ 2001 care reglementează modul de arborare a drapelului național și a drapelurilor altor state, arborarea drapelului secuiesc este ilegală, deoarece nu există reglementări care să permită arborarea acestuia.

De asemenea, s-a arătat că autoritățile publice locale au început să utilizeze simbolistica Consiliului Național Secuiesc, o organizație neînregistrată legal, între care și drapelul Ținutului Secuiesc, scopul fiind acela de „a impune de facto în conștiința publică și în circuitul public, respectiv în cel instituțional, simbolurile de această natură, inducându-se cetățenilor falsa idee a existenței entității denumite „Ținutul Secuiesc”.

Un alt argument a fost că arborarea drapelului secuiesc pe sediul autorităților administrației publice locale aduce atingere ordinii de drept și ordinii constituționale, întrucât arborarea acestuia „simbolizează apartenența respectivei minorități la o entitate inexistentă din punct de vedere constituțional”.

Pârâțul a arătat că prevederile legale invocate de reclamant se referă la arborarea drapelului României pe edificiile în care își au sediul instituțiile publice și în raport cu drapelurile altor state, însă drapelul secuiesc nu este arborat pe sediul instituției.

Argumentele instanței

Instanța a stabilit că drapelul ținutului secuiesc este un drapel al unei entități private, neînregistrate legal în România. În aceste condiții, se reține faptul că o persoană sau un grup privat de persoane nu au dreptul de a arboră un drapel, ca simbol al unei entități private, pe domeniul public.

Totodată, legea 75/ 1994, cu privire la arborarea drapelului României arată că drapelurile altor state se arborează numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale. Astfel, în locurile publice, pe teritoriul României drapelurile se vor arboră tot cu respectarea prevederilor Legii nr. 75/ 2004.

Instanța a mai stabilit că „arborarea unui drapel aparținând unei entități private pe o clădire publică poate induce cetățenilor falsa idee a existenței în mod oficial, a acestei entități și apartenenței acesteia la sistemul autorităților publice din România. Simbolurile private pot fi afișate/arborate, doar în locuri private”.

Decizia instanței

Admite acțiunea reclamantului și obligă pârâțul la îndepărtarea steagurilor Ținutului

Secuiesc arborate de catarge în fața clădirii Primăriei.

Sentiința nr. 2409/2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: Prefectura Județului Covasna

Reclamat: Primăria Municipiului T_S_

Obiect: Îndepărtarea steagului-albastru auriu, cunoscut și sub denumirea „steag al Ținutului Secuiesc” de pe sediul primăriei

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că, în conformitate cu legea 75/ 1994 și a HG 1157/ 2001 care reglementează modul de arborare a drapelului național și a drapelurilor altor state, arborarea drapelului secuiesc este ilegală, deoarece nu există reglementări care să permită arborarea acestuia.

De asemenea, s-a arătat că autoritățile publice locale au început să utilizeze simbolistica Consiliului Național Secuiesc, o organizație neînregistrată legal, între care și drapelul Ținutului Secuiesc, scopul fiind acela de „a impune de facto în conștiința publică și în circuitul public, respectiv în cel instituțional, simbolurile de această natură, inducându-se cetățenilor falsa idee a existenței entității denumite „Ținutul Secuiesc”.

Un alt argument a fost că arborarea drapelului secuiesc pe sediul autorităților administrației publice locale aduce atingere ordinii de drept și ordinii constituționale, întrucât arborarea acestuia „simbolizează apartenența respectivei minorități la o entitate inexistentă din punct de vedere constituțional”.

Pârâtul a arătat că steagul secuiesc a fost arborat pe clădirea primăriei municipiului întrucât este un simbol al comunității locale, or Constituția României garantează persoanelor aparținând minorităților naționale de a-și folosi liber simbolurile.

Argumentele instanței

Instanța a stabilit că drapelul ținutului secuiesc este un drapel al unei entități private, neînregistrate legal în România. În aceste condiții, se reține faptul că o persoană sau un grup privat de persoane nu au dreptul de a arboră un drapel, ca simbol al unei entități private, pe domeniul public.

Totodată, legea 75/ 1994, cu privire la arborarea drapelului României arată că drapelurile altor state se arborează numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale. Astfel, în locurile publice, pe teritoriul României drapelurile se vor arboră tot cu respectarea prevederilor Legii nr. 75/ 2004.

Instanța a mai stabilit că „arborarea unui drapel aparținând unei entități private pe o clădire publică poate induce cetățenilor falsa idee a existenței în mod oficial, a acestei

entități și apartenenței acestora la sistemul autorităților publice din România. Simbolurile private pot fi afișate/arboreate, doar în locuri private”.

Decizia instanței

Admite acțiunea reclamantului și obligă pârâtul la îndepărtarea steagurilor Ținutului Secuiesc arboreate de catarge în piața centrală a municipiului.

Sentința nr. 2663/2013, Tribunalul Covasna

Reclamant: Prefectura Județului Covasna

Reclamat: Primăria Municipiului Sf_G_

Obiect: Îndepărtarea steagului-albastru auriu, cunoscut și sub denumirea „steag al Ținutului Secuiesc” de pe sediul primăriei

Argumentele părților

Reclamantul a arătat că, în conformitate cu legea 75/ 1994 și a HG 1157/ 2001 care reglementează modul de arborare a drapelului național și a drapelelor altor state, arborarea drapelului secuiesc este ilegală, deoarece nu există reglementări care să permită arborarea acestuia.

De asemenea, s-a arătat că autoritățile publice locale au început să utilizeze simbolistica Consiliului Național Secuiesc, o organizație neînregistrată legal, între care și drapelul Ținutului Secuiesc, scopul fiind acela de „a impune de facto în conștiința publică și în circuitul public, respectiv în cel instituțional, simbolurile de această natură, inducându-se cetățenilor falsa idee a existenței entității denumite „Ținutul Secuiesc”.

Un alt argument a fost că arborarea drapelului secuiesc pe sediul autorităților administrației publice locale aduce atingere ordinii de drept și ordinii constituționale, întrucât arborarea acestuia „simbolizează apartenența respectivei minorități la o entitate inexistentă din punct de vedere constituțional”.

Pârâtul a arătat că steagul secuiesc a fost arborat pe clădirea primăriei municipiului întrucât este un simbol al comunității locale, or Constituția României garantează persoanelor aparținând minorităților naționale de a-și folosi liber simbolurile. De asemenea, aceasta a arătat că arborarea steagului contestat semnifică faptul că există o comunitate maghiară/secuiască majoritară, care are cultură, limbă, însemne și simbolistică proprii.

Argumentele curții

Instanța a stabilit că drapelul ținutului secuiesc este un drapel al unei entități private, neînregistrate legal în România. În aceste condiții, se reține faptul că o persoană sau un

grup privat de persoane nu au dreptul de a arbora un drapel, ca simbol al unei entități private, pe domeniul public.

Totodată, legea 75/ 1994, cu privire la arborarea drapelului României arată că drapelele altor state se arborează numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale. Astfel, în locurile publice, pe teritoriul României drapelele se vor arbora tot cu respectarea prevederilor Legii nr. 75/ 2004.

De asemenea, instanța a reținut că Ținutul Secuiesc nu reprezintă o entitate administrativ teritorială de sine-stătătoare a statului român, caz în care drapelul este fapt unul care aparține unei entități private.

Instanța a mai stabilit că „arborarea unui drapel aparținând unei entități private pe o clădire publică poate induce cetățenilor falsa idee a existenței în mod oficial, a acestei entități și apartenenței acesteia la sistemul autorităților publice din România. Simbolurile private pot fi afișate/arborate, doar în locuri private”.

Decizia instanței

Admite acțiunea Prefectului Județului Covasna și obligă pârâtul să îndepărteze steagul secuiesc de pe sediul primăriei.

Decizie nr. 3798/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție

Reclamant: Fundația Culturală „Dr. M.C.”, Asociația „R.A.”, Asociația „G.C.”

Reclamat: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Obiect: Anularea Hotărârii nr. 4/ 2012 a CNCD care constata că fapta președintelui de a arbora steagul secuiesc pe clădirea Palatului administrativ la data de 15 martie 2010 nu este discriminatorie la adresa românilor

Susținerile părților

Reclamantul arată că, la data de 15 martie 2010, a fost arborat pe sediul Consiliului Județean Harghita drapelul secuiesc. Totodată, în discursul de la respectiva dată, președintele Consiliului Județean a afirmat că acel drapel ar fi drapelul întregului Ținut Secuiesc. Reclamantele au arătat că sunt incidente prevederile art. 15 din O.G. nr. 137/ 2000, prin faptul că „românii harghiteni au perceput [...] un discurs referitor la o entitate constituită pe criterii etnice, în care românii nu își găsesc locul, ca fiind atât o propagandă naționalist - șovină, cât și un comportament care vizează atingerea demnității și crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare și ofensatoare față de comunitatea românească din județul Harghita”.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a arătat că declarația președintelui Consiliului Județean Harghita nu poate fi considerată un act de discriminare, întrucât în

Ținutul Secuiesc, cetățenii de etnie română locuiesc împreună cu etnicii maghiari.

Argumentele curții

Curtea a reținut că de fapt caracterul discriminatoriu se deduce deoarece, deși în județul Harghita trăiesc peste 10 comunități etnice diferite, care toate ar putea revendica dreptul de a fi reprezentate prin simboluri specifice propriei comunități pe drapelul județului, Consiliul județean Harghita nu a acționat în numele și în interesul comunităților pe care le reprezintă, impunând un simbol monoetnic (drapelul secuiesc) ca drapel al județului Harghita. Astfel, a fost adusă o atingere demnității minorității române „prin arborarea la 15 martie 2010 pe clădirea Consiliului județean Harghita a unui steag cu simboluri monoetnice și deci fără nicio rezonanță la simbolurile statului național român, suveran și independent, unitar și indivizibil, cum s-a statuat în art. 1 alin. (1) din Constituția României, republicată.”

Decizia curții

Respinge recursurile declarate de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și de Județul Harghita, prin Consiliul Județean Harghita împotriva sentinței nr. 204 din 9 aprilie 2013 a Curții de Apel Târgu Mureș, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondate și menține decizia prin care se constată fapta de discriminare săvârșită prin arborarea drapelului secuiesc.

Sentința nr. 726/2015 Judecătoria Sighișoara

Reclamant: C.A.Z.

Reclamat: Prefectura Județului Mureș

Obiect: Anularea procesului verbal de constatare a contravenției prin care petentul a fost amendat deoarece a arborat drapelul maghiarilor și al Ținutului Secuiesc

Fapte

La data de 21 ianuarie 2015, petentul a fost amendat cu suma de 5000 de lei deoarece a arborat pe o clădire privată drapelul secuiesc și drapelul maghiarilor de pretutindeni.

Susținerile părților

Potentul susține neincriminarea faptei de a arborarea un drapel care nu aparține vreunui și, de asemenea, că clădirea pe care a fost arborat nu este o clădire a administrației publice.

În drept, D.T., o persoană fizică, a înregistrat la instituția prefectului Mureș o sesizare

prin care se afirmă că drapelul Ungariei este arborat permanent pe sediul filialei UDMR din Sângiorgiu de Pădure, Mureș. Prin urmare, instituția prefectului a somat organizația să înlăture cele două drapele, deoarece acestea nu respectă prevederile articolului 7 alineatul 1 din legea nr. 75/1994, articolul 24 alineatul 1 litera g din HG 1157/2001 și articolele 1-8 din Legea nr. 75/1994 și articolele 1-10 din HG 1157/2001.

În opinia reclamatului, „arborarea drapelului Ținutului Secuiesc și cel al maghiarilor de pretutindeni reprezintă o propagandă imagologică menită să impună în conștiința publică simboluri care sunt utilizate în afara și cu încălcarea legii”.

Argumentele instanței

Instanța arată că potrivit articolului 1 din Hotărârea nr. 1157 din 21 noiembrie 2001 pentru aprobarea Normelor privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României, arborarea drapelului României este obligatorie pentru toate autoritățile și instituțiile publice cu sediul în România. De asemenea, potrivit aceluiași document, constituie contravenție „arborarea drapelului sau a fanionului altui stat”.

Decizia instanței

Respinge plângerea petentului C.A.Z. în contradictoriu cu Prefectul Județului Mureș